SFS 1994:452

Utkom från trycket den 7 juni 1994

Lag om ändring i rättegångsbalken;

utfärdad den 26 maj 1994.

Enligt riksdagens beslut[1] föreskrivs att 24 kap. 21 § rättegångsbalken skall ha följande lydelse.

24 kap.

21 §[2] Döms den misstänkte för brottet och är han häktad, skall rätten, enligt de grunder som anges i detta kapitel, pröva om han skall stanna kvar i häkte till dess domen vinner laga kraft. Om den misstänkte inte är häktad, får rätten förordna att han skall häktas. I fråga om restriktioner gäller bestämmelserna i 24 kap. 5 a §.

Vid tillämpningen av första stycket skall bestämmelserna i detta kapitel om häktning, i de fall där det finns risk för att den misstänkte undandrar sig straff, gälla även i de fall där det finns risk för att den misstänkte undandrar sig utvisning. Om rätten har beslutat om utvisning får den förordna om häktning trots att det för brottet inte är föreskrivet fängelse ett år eller däröver. Förordnandet om häktning skall dock inte gälla under

[1] Prop. 1993/94: 159. bet. 1993/94: SfU 17, rskr. 1993/94:338.
[2] Senaste lydelse 1993: 1408.

den tid då den dömde avtjänar en frihetsberövande påföljd som han har dömts till i målet.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1994.

På regeringens vägnar

GUN HELLSVIK

Lena Moore
(Justitiedepartementet)